

ש י ח ת ה ח ד ש " א י י ר "

אחים יקרים, הננו באים מחדש "ניסן", חדש של נסים נפלאות וגאולה. יציאת מצרים בהתגלות אלוקית, של אתערותא דלעילא, כלשון חז"ל: "נגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה וגאלם". חדש של תשובה מאהבה, ביטוי של: "משכני אחריך, נרוצה" (שיר השירים).
והנה על אף הגלויים הנפלאים, עדיין ה"עיקר חסר...." עדיין התורה מספרת לנו "כי בר ח העם".
"בריחה", עקב המאבק הפנימי בהרגלי העבדות הגשמית והרוחנית. עדיין, הרעה (יירעו אותנו המצרים...) שבמצרים, דבוקה ואחוזה, ועדיין בתקפה. אמנם ב"ה, בפועל בר ח העם. ועתה החלה העלייה מעבדות על כל גילויה, לחרות על כל משמעויותיה.
באים מניסן, לחדש "אייר" שראשי התיבות בשם זה, מלמדים אותנו על תכונותיו סגולותיו ודרכי עבודת ד' בחדש זה. אני יי רופאך (ר"ת אייר). המלמדנו שסגולה בו לרפואה הנעלית, רפואה אלוקית, אשר בשונה לחלוטין מרפואת אנוש, העוקרת את המחלה, מבטלת אותה ומעמידה אדם בריא בתכלית. לרפואה כזו מגיעים ע"י העבודה ע"פ התוכן המיוחד שבר"ת אברהם צחק יעקב רחל (ר"ת אייר), ארבעת "אופני המרכבה".

המושג "מרכבה"-לבורא ית' - מבטא תנועה של "ביטול" אליו ית', ביטול כל רצון אחר, מלבד "רצון הבורא". תנועה שהיא תכונה פנימית של כל יהודי באשר הוא. שהורישו לנו אבותינו ע"י שטבעו בעצמם, בכל מציאותם, את הרצון האלוקי. זכו להיות "מרכבה" לו ית', וזיכו אותנו ביכולת להגיע למדרגה זו. כפי שחז"ל למדונו: כי "חייב אדם לומר: " מתי יגיעו מעשי למעשי אבותיי" (יגיעו במשמעות של נגיעה).

אם יציאת מצרים "ניסן" מבטאת את ההשתלבות בתנופת ה"אתערותא דלעילא", הרי חדש א י י ר מבטא בכל עוז את לב ה"אתערותא דלתתא", עבודת ה"מטה". חדש אייר, כולו בתקופת הספירה, וכולו בתנועת הספירה, "ספירת העומר". אותה הספירה המצרפת יום ליום בהבהרת המידות והארתן ב זוך ועידון ובתוספת אור, מיום ליום ומשבוע לשבוע, בדרך העולה בית - א-ל (מתן תורה). דרך שתחילתה הקרבת ה"עומר", מן השעורים (מאכל בהמה) - מתאים לתחילת הדרך "בריחה" מהרע, מעט מצוות, שאיפה לחרות אמיתית, תוך כדי תחושות של פחדים מהרודף, פחדים מהחופש הבלתי מוכר. מהלכי נפש, אשר הסתיימו רק בנס הנפלא של "קריעת ים-סוף" ותוצאותיו: "ויאמינו ב ד' ובמשה עבדו". זאת הדרך המובילה למעמד ומצב של מתן תורה מלמעלה, וקבלת התורה למטה, בחג השבועות "זמן מתן תורתנו".
סיום הספירה, זיכוך המדות, מאפשר את התנאי ההכרחי לקבלת התורה. והוא ה אחדות. כמסופר בתורה: "ויחן (לשון יחיד) שם ישראל נגד ההר". האחדות נחוצה תמיד לצורך קיומה של התורה, כי כמו שדברי התורה עצמם עניינם במקום אחד ועשירים במקום אחר כך שלמות קיומה של התורה, תלויה בעבודת ד' של כל פרט מישראל באשר הוא, ורק בהתברכנו כולנו יחד, אפשר לזכות וזוכים ל "אור פניך". זוכים למצב של בן-חורין אמיתי, שהרי "אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה...".

עבודת ה "מרכבה" (ביטול ל"רצון הרוכב"), היא המאפיינת את חדש א י י ר. היא גם מכינה אותנו למדרגה הנעלה יותר ליחוד (התאחדות), עם נותן התורה, הבורא ית"ש – "קודשא בריך הוא ארייתא וישראל חד הם" – (הקב"ה עם התורה ועם ישראל, הנם אחד, אחדות גמורה).

בהמשך לאמור, מה נפלא להתבונן באור הפנימי של חדש א י י ר. מבואר בכתבי האריז"ל החי, שבכל חדש ישנו צירוף שם הוי' המיוחד לחדש זה (כידוע שכל התורה, שמותיו של הקב"ה, וכל ההוי' כולה נבראת באותיות התורה, שמותיו של הקב"ה, שהוא הכל ו"אין עוד מלבדו"). הצירוף הזה הוא חיותו של החדש והוראת דרך לעבודת ד' במהלכו (עבודה המתנוצצת ומאירה גם את החדשים האחרים בשנה). אכן בחדש א י י ר, המכין את העולם לקבלת התורה, מאיר שם הוי'

בראשי התיבות שבפסוק " אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו, אל יתהלל העשיר בעשרו, כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי...".

התארים : חכם גבור ועשיר, מתיחסים לכל המדרגות שבהם, כולל כפי שהם בקדושה. אעפ"כ, ב"זאת" - "מלכות" יתהלל... ספירת המלכות, שעל ידה נמשך גילוי האור למטה, וזוהי תכלית הכוונה - להיות לו ית' דירה בתחתונים... ולכן בזאת (דווקא) - יתהלל המתהלל, השכל וידוע אותי...", לפי שהשלימות דכל הספירות היא ע"י המלכות ("זאת"), מכיון שעל ידה דווקא, נעשה דירה לו ית' בתחתונים (ע"פ שיחת פי שמיני, מבה"ח וער"ח אייר תשמ"ה). . אכן - אברהם יצחק יעקב רחל, לפני המרכבה, הם חסד גבורה תפארת (מדות-ספירות) ומלכות - "תכלית הכוונה".

לאור כל המבואר לעיל, מאירים באור מיוחד התאריכים המיוחדים בחדש זה. ב' באייר, יום הולדתו של הרבי מהר"ש, תפארת שבתפארת. ה"מלכתחילה אריבער" שלימדנו לדרך בעוז בחתירה תמידית להתעלות בלי וויתורים. י"ד באייר, מועד פסח שני, המלמדנו ש"לעולם לא מאוחר מדי כדי לתקן ולהשלים. וגולת הכותרת יום ח"י בו ל"ג בעומר ("גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך"), יום ההילולא של התנא האלוקי רשב"י, יום גילוי הסודות הכמוסים והנעלים של תורת הקבלה - פנימיות התורה. אשר כמובטח, "בהאי חיבורא דילך- איהו ספר הזהר- יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

לסיום השיחה, מתאים להתבונן בשני פתגמים מעולמה של חסידות חב"ד. האחד : "חסידות תובעת פנימי ות". במשמעות של הפנמה והתעצמות עם התוכן, לחיות את הדברים ולראות דרכם את מהלכי החיים הלכה למעשה. והשני : העיקר הוא ה"בכך", לומר שהעיקר הוא התוצאה המעשית השינוי בפועל .

כן תהי לנו. חדש איר, יהיה עבור כולנו חודש חדש ויתחדשו בו בכל העניינים הטובים, הבריאים והמאירים בקדושה. ועם התקדמותנו בספירה, נהיה זכים וראויים לקבלת התורה מחדש, כולל ה"תורה (החדשה ש) מאת תצא... " (ישעי נ"א, וקרא רבה, ילקוט שמעוני, ועוד), תורתו של הרבי מלך המשיח שליט"א, בהתגלותו לעיני כל בשר.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד